



VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

Půst 1997 - č. 15

NADĚJE

Snad se vám to zdá divné mluvit o naději na počátku postní doby, která má charakter kajicnosti a je zahájena Popeleční středou, kdy je přísný půst a sype se popel - symbol pomíjejícího - na čela věřících. Tuto atmosféru navíc podtrhují slova, která obřad popelce doprovázejí: "Pamatuj, člověče, že jsi prach a v prach se navrátíš!"

A přece budu mluvit o naději! První důvod k tomu mi dává skutečnost, že právě na letošní Popeleční středou zahajuje v naší farnosti svou jáhenskou a později, dá-li Pán, i kněžskou službu - jáhen Ladislav Štefek - a to je jistě něco radostného, neboť to s sebou přináší naději na vydatnou pomoc v duchovní správě.

Další důvod je ten, že křesťan je - nebo by měl být - člověkem naděje, který i v těch nejprekérnějších situacích, které se jeví beznadějně a navždy ztracené, si zachovává optimismus a naději. Lidičky, uvědomte si jeden důležitý fakt; především to, že vaše duše je nesmrtelná, a proto už nikdy nepřestane existovat. Smrtí sice odložíte tělo, jako se odkládají šaty do šatníku, ale vy sami budete existovat dál, věčně, bez konce. Není to radostné a nadějeplné?

A protože ve většině případů se snažíte o dobro a varujete se zlého (s menším nebo větším úspěchem) - usilujete o to zalíbit se Pánu a neztratit jeho lásku - krátce a jednoduše - chcete být navěky spaseni v Boží slávě; Pán vidí naši snahu a doplní to, na co vy nestačíte - tak proč být smutný a pesimistou! Naopak, máme důvod k radosti a k naději, že se nám vyplní to, o co celý život usilujeme.

Tak tedy, milí přátelé, hezký prožitek svatopostní doby s plnou náručí naděje Vám přeje

P. Marian OSB

• Zprávy z farnosti

- Podle přání většiny farníků, kteří odevzdali anketní lístek, zavádíme od února vždy každý poslední čtvrtek v měsíci od 16 hodin (poprvé 27.2.) ve farní klubovně posezení farníků, kteří se chtěli mezi sebou blíže seznámit; program budeme vytvářet postupně podle přání a možností. Obdobné posezení - ale od 19 hodin - zavádíme od února (25. 2.) každé poslední úterý v měsíci.
- Od února budeme půjčovat knihy ve farní knihovně nejen jako dosud v neděli od 10 do 11.30 a ve středu od 16.30 do 17.45 hodin, ale také každou poslední neděli v měsíci od 16.45 do 17.45 (tedy před večerní mší sv.).
- Každou poslední neděli v měsíci se budou také v předsíni našeho kostela prodávat knihy katolických nakladatelství dopoledne přibližně od 8.30 do 11 hodin a večer před mší svatou. Knihy, které nenajdete na stolku, si můžete objednat podle katalogu nakladatelství.
- "Laickou poradnu" můžete využít ve středu od 16 do 17 hod. v místní knihovně nebo při setkání farníků poslední čtvrtek v měsíci.
- Pokračuje kurz sebeobrany pro děti v pondělí od 16.30 ve farním sále.
- Farní pouť autobusem chceme letos uspořádat v sobotu 24. května do mariánských poutních míst Klokoty u Tábora a Lomeček u Vodňan.
- Doporučujeme vám navštívit výstavu obrazů květin akademické malířky Heleny Štefkové - Hruškové v prostorách Galerie nad Botičem, Praha 10, Zahradní Město, Sněženková 8, vstupní prostory domova důchodců od 3.2. do 28. 2. od 8 do 20 hod.
- Příspěvky do zpravodaje Vzkříšení přijímáme ve farní knihovně v půjčovní době průběžně.
- Prosíme čtenáře, kteří mají knihy z farní knihovny vypůjčeny již rok, aby je urychleně vrátili.
- Setkání u hrobu dr. F. Noska v Poříčí nad Sázavou a mše sv. v kostele sv. Havla se letos koná v sobotu 12. dubna v 16 hod.

• Anketa

Děkujeme všem farníkům, kteří nám odevzdali vyplněné anketní lístky, za náměty, návrhy i kritiku. Došlo nám 79 lístků, odpovědělo 21 mužů a 58 žen (5 mladých, 19 středního věku, 27 do 65 let a 28 přes 65 let). Farních poutí se chce zúčastnit 64 farníků, 8 dotaz nevyplnilo a 7 si pouti nepřeje (z nich 6 se žádné farní pouti nezúčastnilo).

Téměř všichni farníci si přejí přednášky a navrhují různá témata. Návrhy se budeme snažit postupně realizovat.

Utvoření společenství rodin s dětmi a farníků středního věku velmi vítáme, ale prosíme navrhovatele, aby oznámili své jméno, adresu a případně telefon, buď v knihovně v půjčovných hodinách nebo písemně (do schránky "Ankety" v předsíni kostela) nebo poslední čtvrtek v měsíci při schůzce ve farní klubovně (od 19 hodin v úterý nebo od 16 hodin ve čtvrtek). Společenství mladých pracuje a schází se v úterý po mši sv.

Ostatní dosavadní činnosti (modlitební společenství, schůzky mládeže, advokátní poradna, úklid kostela atd.) zůstávají beze změny a uvádíme je na zadní straně zpravodaje.

Někteří nám vytýkáte, že ve zpravodaji neuvádíme akce Křesťanské akademie a Arcidiecézního centra pro mládež. Tyto akce jsou vždy včas oznámeny na vývěskách a redakce informace přímo nedostává.

Vaše příspěvky bychom rádi uveřejnili, ale dosud nám nedošel žádný.

Prosíme, abyste si uvědomili, že Vzkříšení vás má především informovat o činnosti, akcích a potřebách naší farnosti a našich farníků. Odborné teologické články tady nehledejte, vychází dosti fundovaných katolických časopisů, příležitostně uveřejníme seznam alespoň některých z nich. Ovšem vždy se dá něco zlepšit a za náměty děkujeme.

Další poznatky z ankety a informace o charitativní činnosti budeme uveřejňovat v příštích zpravodajích Vzkříšení.

Na dotaz "co je označení OSB" sdělujeme, že je to označení řeholního řádu sv. Benedikta - Ordo sancti Benedicti.

• Svatý Vojtěch (v knihách o Slavníkovcích)

Chceme vás upozornit na dvě knihy, které nám přibližují život a rodinu sv. Vojtěcha a reálie před 900 lety. Knihu "Slavníkovci ve středověkém písemnictví" máme ve farní knihovně a "Od úsvitu křesťanství k sv. Vojtěchu" od M. Šolleho /vydal Vyšehrad/ si můžete koupit ve stánku v předsíni našeho kostela. Osudy Slavníkovců líčí také Kosmova kronika.

Otec sv. Vojtěcha nežil na Libici zdaleka podle křesťanských morálních zásad a přece z jeho svazku se Střezislavou vzešel syn, kterého matka vzorně vychovala až ke svatosti. V legendách se líčí život druhého českého biskupa sv. Vojtěcha tak, jak jej stručně známe:

Boj jeho rodu o moc s rodem přemyslovským, zvolení Vojtěcha pražským biskupem, vyvraždění rodiny Slavíkovců, jeho odchod na misi k pobaltským Slovanům a mučednická smrt. Sv. Vojtěch se velice brzy stal spolu se



sv. Václavem patronem a ochráncem země české. Oficiálním vyjádřením toho bylo uvedení obrazu obou světců na mincích Bořivoje II. a Vladislava I. v letech 1118 až 1120. Závažným ohlasem rozšířené úcty k oběma patronům je i znění listiny císaře Fridricha I. z 18. ledna 1158, ve které je Vladislavovi přiznána královská hodnost a současně se mu jako českému králi povoluje nosit korunu ve významných dnech, zejména při svátcích sv. Václava a sv. Vojtěcha, neboť "celé Čechy... světi tyto svátky s větší úctou a slávou".

Knihy M. Šolleho líčí život sv. Vojtěcha s ohledem na dobové realie. Jako šestnáctiletý odešel Vojtěch studovat do klášterní školy v Magdeburku, kterou vedl významný učenec Otrik a Francouz Gerbert z Aurillacu, pozdější papež Silvestr II. Významnou událostí v životě Vojtěchově i pro šíření víry a křesťanských mravů v naší zemi bylo jeho zvolení biskupem. Čeští předáci jej na Levém Hradci zvolili pro jeho vzdělanost i s ohledem na to, že během svého pobytu v italské Veroně získal od císaře Oty II. v r. 983 pro biskupský úřad investituru (ustanovení do úřadu, funkce). Biskupské svěcení mu udělil v Mohuči arcibiskup Willigs, pod nějž Praha církevně v té době spadala. *Podle pramenů zpracovala J. Neumannová*

• Co je a co není sekta?

Náboženské sekty, scientologická společnost, Christian Science, hnutí MUN, hnutí Hara Krišna apod. mají jeden charakteristický společný rys, a to naprostou nesnášenlivost k ostatním náboženstvím.

Jejich způsob získávání nových členů je hledání lidí nespokojených se svým osudem, vřelá a přátelská přijetí ve skupině, požadavek, aby se nový člen vzdal svého dosavadního způsobu života a oprostil se ode všech vlivů (včetně rodičů apod.), účast na víkendových soustředěních se sugestivními přednáškami, na kterých je přesvědčován o své dosavadní hříšnosti a nicotnosti, ale současně je účasten náboženských "extází", takže se začne cítit členem skupiny vyvolených a to mu dává nové sebevědomí, ale také naprostou poslušnost k vedení skupiny a celého hnutí.

Každé takové hnutí má pro všechny životní situace svou soustavu termínů, hesel a zásad, které jsou krátké a jasné, snadno zapamatovatelné a

kteří svému nositeli zjednoduší myšlení a zdánlivě jej zbaví problémů. Kázeň je pak důležitější než láska, víra je zjednodušena na hesla, naděje je zredukována na jistotu spasení v rámci hnutí.

Některé z těchto "církví" se spokojí s tím, že od svých členů vybírají peněžní příspěvky, čínicí značnou část jejich výdělků, jiné se orientují na mládež, kterou vedou k sexu a drogám, jiné se opět specializují na staré a majetné lidi ve snaze získat po nich dědictví. Zde tedy bude na místě velká opatrnost a v případě možnosti trpělivá snaha vysvětlit členům těchto hnutí mylnost jejich nauky.

Na druhé straně však nalézáme často u mnohých katolíků obavu, zda některé nové moderní směry v naší církvi a různé skupiny s vlastní spiritualitou nejsou vlastně také sekty. Vznikly tajně skupiny Focolare, Charlese de Foucaulda, letničního hnutí a různé skupiny charismatického rázu, a to i za účasti některých kněží s návazností na skupiny zahraniční, které mají církevní schválení. To je samo o sobě krásné a dobré, dnes tyto skupiny pokračují ve své práci již bez utajování, ale stále ještě je tu a tam cítit, že dřívější utajovací praxe zanechala v myšlenkách některých členů určitou deformaci v pocitu výjimečnosti, důležitosti, senzačnosti, zadržování informací apod. Zde je tedy na místě určité zpytování svědomí, abychom tyto dobré duchovní iniciativy zbavili znaků připomínajících sekty. Zejména je nutné se vyhnout přílišné zdůrazňování důležitosti práce v těchto skupinách a jejímu stavění na první místo ještě před povinností rodinné. Kristova slova: „Kdo miluje otce nebo matku více než mě“... (Mt 10.37) byla řečena apoštolům, nikoliv prostým věřícím a nemohou být tedy vykládána tak, aby se tím omlouvalo zanedbávání výchovy dětí nebo dokonce cesta k rozpadu manželství. Případy tohoto druhu nejsou naštěstí časté, ale neměly by se vyskytovat vůbec.

S velkou vděčností, zodpovědností a opatrností je nutno též přijímat mimořádné dary Ducha sv. (dar jazyků, uzdravování), které by se neměly stávat předmětem senzací, ani hlavním cílem modlitby a ctižádosti.

To všechno jsou ovšem jen drobné vady na krásě těchto skupin a hnutí, jejichž činnost je třeba rozlišovat a zdokonalovat.

podle J. Vačkaře, KT (kráceno)

• Sekty. Scientologové - dianetici

Katolíci i evangelíci považují dianetiku za sektu. Propagátoři scientologie (dianetiky) však ani u nás nepůsobí jen v dianetických centrech, ale i

prostřednictvím firmy, která si říká poradenská. Zdeněk Vojtíšek ze Společnosti pro studium sekt tvrdí, že pracovníci poradenské firmy Němce Bernharda Schmitta, která sídlí v Praze, zasílají mnoha podnikům nabídky, že jim poskytnou školení, které zvýší produktivitu práce v jejich podniku a přinese jim značné zisky. Stejně Hubbardovy technologie nabízejí dianetická centra. Poradenská firma je však nabízí přímo vedoucím pracovníkům, kteří při praktických cvičeních v kurzech na sebe prozradí i různé poklesky nebo takové informace o firmě, že se mohou stát manipulovatelní. Z. Vojtíšek považuje scientologii za psychokult. Podle něho tyto technologie slibují lidem zlepšení schopností, ale ve skutečnosti poškozují duševní zdraví.

Pan Schmitt přiznává, že jeho náboženstvím je již 22 let scientologie a jeho mladá žena Iva je vedoucí dianetického centra.

Jak prohlásil mluvčí České biskupské konference Daniel Herman, považuje katolická církev činnost scientologů za společensky závadnou a destruktivní. Sektu nevedou zájmy duchovní, ale hmotné.

Také německé úřady tvrdě bojují proti vlivům scientologické církve, která byla založena teprve v r. 1954 americkým spisovatelem sci-fi románů Ronem Hubbardem. Počet jejích stoupců se v Německu odhaduje na deset až dvacet tisíc, podle údajů sekty je jich mnohem více. Tato sekta se snaží ovládnout hospodářsko-mocenské pozice zejména v poradenství, managementu a obchodu s nemovitostmi.

Podle různých pramenů sestavila JaN

• Setkání manželek

Tři známé tváře z naší farnosti jsem potkala v sobotu 18. ledna v Pastoračním středisku v Praze 6. Centrum pro rodinu tam pořádalo již druhé setkání „žen žijících v manželství“ - jak hlásala vývěska v našem kostele.

Hlavním cílem bylo vzájemné povzbuzení a obdarování těch, které denně plní své povinnosti manželky.

V přednáškách pak byly nabízeny zkušenosti těch, které více či méně zvládávají řešení nejrozumnějších úskalí a krizí, které s sebou každé manželství přináší. Vyslechly jsme tři části „životních příběhů“ na témata:

- křesťanské manželství a krize
- odpuštění
- jaké jsou naše potřeby a jak je naplňovat?

Tyto životní příběhy mnohé z nás přiměly k pohledu na vlastní problémy v manželství „jinými očima“, trochu s nadhledem a i z pozice toho

druhého. Myslím, že každá z nás si mohla vybrat něco pro sebe, ať už je její životní cesta jakákoli.

Druhým úkolem setkání bylo představit akci, která je pořádána již několik let pod názvem „Manželská setkání“.

Smyslem tohoto týdne, stráveného ve společenství manželských párů, je zejména udělat si čas na vlastní manželství a uvědomit si jeho místo a cenu ve svém životě. Zároveň je nabízena možnost příjemnou formou udělat něco pro jeho zlepšení. Vždyť často si tak málo uvědomujeme, že po vztahu k Bohu je vztah k partnerovi druhým nejdůležitějším v našem životě.

Z vlastní zkušenosti musím přiznat, že jsme na loňské setkání v Želivském klášteře jeli s manželem s trochou nedůvěry a s představami jakéhosi „školení“. Během prvních dnů se však naše nedůvěra vytratila a s každým dnem vznikalo hlubší společenství s lidmi, s nimiž se dodnes rádi setkáváme.

Proto jste všichni - ať žijete v manželství krátce či delší dobu a jen trochu vám na něm společně záleží - srdečně zváni do Benešova u Prahy v týdnu 16. - 23. 8. 1997.

Bližší informace jsou na nástěnce v kostele nebo na adrese: ing. Jiří Musil, Centrum pro rodinu, Štěpánská 10, 120 00 Praha 2.

Jana Coufalová

✠✠✠

Modlitba stáří

Pane, cítím, že stárnu, tuším, že už patřím mezi staré. Ty to víš také.

Opatruj mě před vším, co činí staré lidi tak protivnými. Chraň mne před upovídaností, nedovol, abych myslela, že se musím při každé příležitosti ke všemu vyjadřovat. Dej mi nahlédnout, že občas také nemívám pravdu.

Vysvobod mě od marnivé touhy chtít dávat do pořádku věci jiných lidí.

Nedopusť, abych zatahovala druhé do podrobností svých všedních dnů.

Posiluj mou trpělivost, když si mi druzí stěžují na své slabosti, a zapečeť mé rty, kdybych chtěla mluvit o svých rostoucích neshodách. A když už o tom budu hovořit, pak učiň, aby tím nebyla urážena Tvá dobrota. Učiň mne ochotnou pomáhat - ne vměšovat se, pečovat - ne mentorovat.

Nakonec prosím, abych nezůstala sama. Potřebuji několik přátel.

Pane, dobrých přátel, to Ty víš, ale především potřebuji Tebe. Prosím, utvářej mne podle svého obrazu - nech mne zrát - těším se na věčnost u Tebe.

Amen!

"Nejdříve musí být člověk dobrý, a potom bude dobře jednat."

Jan Pavel II

Modlitba - meditace

Bože, náš nebeský Otče,
přicházíme k Tobě se srdcem
naplněným vděčností za to,
že nás máš rád.

Učiň, ať jsme jedno i v klanění,
abychom - spojení společným poutem lásky
a osvobození od svých sobeckých přání -
mohli pracovat pro dobro všech
a pro příchod Tvého nebeského království.

Salote, královna Tonga

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 16.30 - 17.45 hod., Ne 10 - 11 hod.

a poslední neděli v měsíci 16.45 - 17.45

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod. (ve farní knihovně)

Laická „Linka důvěry“: Stř 16 - 17 hod. (ve farní knihovně)

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.